

med har gjort det helt klart, at der er tale om et forligsbud.

Regeringen siger, at lejerne skal ansvarliggøres. De skal finde en bolig med lavere husleje, men der er ingen anvisninger på, hvor lejerne skal finde de billigere boliger, som fru Pernille Frahm også har været inde på.

Hele årsagen til, at boligstøtten er steget så meget i de senere år, er jo, at huslejerne er steget voldsomt. Hvis regeringen ønskede at føre en social boligpolitik, så kunne man i stedet gennemføre tiltag, der sænker huslejen.

Regeringen siger også, at det kun drejer sig om maksimalt 1.000 kr. om året hvert år, man skærer ned. Og det er jo ikke særlig mange penge. Det er der også flere af de borgerlige ordførere, der har været inde på.

Jeg arbejder til daglig med folk, der har økonomiske problemer. Mange af dem har det problem, at de har en høj boligudgift, som boligstøtten langtfra dækker. Derfor har de meget svært ved at få råd til mad og tøj. Og for dem er 80 kr. om måneden altså mange penge. Hvis de skal undvære 80 kr. om måneden, så svarer det til to dage uden mad. Som regel kan de kun få en lejlighed i socialt boligbyggeri, og de har ingen mulighed for at finde noget billige.

Hvis boligministeren kan anvise bare 100 ledige lejemål med en lav husleje, så skal jeg gerne finde nogle lejere, der straks vil flytte ind. Jeg har f.eks. en klient, der er højgravid, en ung pige, hvis kæreste har forladt hende under graviditeten, så hun nu sover på sofaen hjemme hos forældrene. Hun har søgt kommunen om hjælp til at finde en bolig, og den har oplyst, at når hun har født – ikke før, for barnet kunne jo være dødfødt, og så skal hun sandelig ikke have nogen lejlighed – så vil de finde en bolig til hende, og den bolig regner de med fra kommunens side vil have en husleje på omkring 4.000 kr. om måneden.

Ifølge lovforslaget fra ministeren så står hun til at miste omkring 1.900 kr. årlig i boligstøtte, for hun er på dagpenge. Det er penge, som hun ellers har god brug for til at købe mad, bleer osv. for slet ikke at tale om babyudstyr, barnevogn og tøj, den slags som man ikke længere kan få hjælp til fra socialforvaltningen, for som de siger: En fødsel er jo ikke en uforudset social begivenhed.

Og når barnet om et års tid skal i daginstitution, for før er der jo ikke plads, så er de priser også steget, fordi kommunerne mangler penge

på grund af regeringens stramme kommunalfattale.

Som der allerede er mange, der har været inde på, så vil pensionisterne, der har slidt hele livet, og hvis indkomst er meget lav, også blive ramt meget hårdt af det her forslag. Regeringen burde holde sine løfter over for de laveste indkomster i stedet for at skære på dem og give erhvervslivet skattelettelse.

Hvis det kun drejede sig om, at de, der har en indkomst over 300.000 kr., og de, der har en formue over 500.000 kr., skal have mindre i boligstøtte, så ville Enhedslisten godt være med til det, men det er småpenge, der kan spares på det her område, for det er i forvejen meget begrænset, hvad de grupper kan få i boligstøtte. Men Enhedslisten vil under ingen omstændigheder være med til at skære i boligstøtten til dem, der i forvejen er hårdt spændt for økonomisk. Vi går ind for at holde vores løfter og de forlig, som vi indgår.

Kirsten Jacobsen (FP):

I Fremskridtspartiet er vi både tilhængere af forenklinger, og vi er også tilhængere af en anden måde at beregne boligstøtte på. Så det er egentlig ikke det, som støder os. Men hvis man skal finde en anden måde at beregne boligstøtte på, så har vi foreslået i de sidste mange, mange år, at man begynde at give boligstøtte til personer i stedet for til mursten.

For støtten til mursten har kun medført, at murstenene blev dyrere, og har medført for høje huslejer, og det er formentlig det, som har medført, at boligstøtten har haft en stignings-takt den vej. Men man er jo altså også nødt til at huske, når man taler så meget om stignings-taktens himmelflugt, at i den her stigning i boligstøtten, der ligger også alle de udgifter, man før havde til refusion til plejehjem, som i dag er nedlagt. Det glemmer man ligesom at tale om. Man taler om det, som om det bare er boligstøtte, det er det ikke.

Men det, man bør sige til regeringen i dag ved førstebehandlingen, er: At man kan være så naiv at tro, at man kan spare 700 mio. kr. på boligstøtten uden at ramme nogle af dem, som ikke kan tåle at blive ramt, har vi ikke fantasi til at forestille os, og det vil i virkeligheden også vise sig, at det ikke kan lade sig gøre.

Der er mange smarte metoder indbygget i regeringens forslag og regnetabeller, og en af metoderne, hvor man ser, hvordan det vil give penge fremover, kan man jo se, hvis man slår